

Kónya-Hamar Sándor

Fejfának döntött vállal

– Anyám szavai –

Fejfának döntött vállal,
Ha majd látnod kell:
Süllyedve miként távozom,
Tartsd távol a gyalázatost,
Én elkárhozom –

Nekem sem volt több
Bűnöm, mint másnak!
S most mégis súlyos kételyek ásnak
Megmaradt tudatomban.
Mert megbocsátani hogyan?
Megbocsátani végképp?
S nem csak itthagyni a test
Kinyújtóztatott keserűségét!?

Egy nagy téli délutánon
Úgyis összeomlok!
S üzennek szememből
A lerombolt tornyok:
Nem vártam kegyelmet,
Se könnyű irgalmat,
Sem hamis bocsánatot –

S mire a könnyek útját
Egy versben megtalálhatod,

Befogad a föld.
Visszahív az ég.
Segítsetek elviselni
Elmúlásom szégyenét!

KÓNYA-HAMAR SÁNDOR (1948) Székelykocsárdon született költő, esszéíró, politikus. Kolozsváron él.

Hószakadás sírba, távozóra

Brüsszelbe kétszer szöktem el
Míg édesanyám haldokolt.
S a nagy téli délután
András napján megokolt!
Minden tékozló meglakolt.
Hószakadás napja volt.
Szívszakadás napja volt.

Budapesten ért a hír,
Hogy anyám szeme jégzafír
Lett, és többé nem köszönt!
S rám hagyta az útözönt,
Mely magasan a távolba olt.
Hószakadás napja volt.
Szívszakadás napja volt.

Ma sem vigasz
A sírba szakadt hó,
Bár tiszta, fehér, suttogó.
S a hant, miként
Gyolcsba göngyölt szív,
Lüktet, szólyítgat és hazahív.